

Τραγωδίας και Μελοδράματος Διαφορά.

Τὰ περὶ τῆς Ἐκφράσεως, καὶ τῆς ἄλλης Διαθέσεως τῆς Τραγωδίας ἐδηλώθησαν εἰς τὸ πρὸ τούτου Κεφάλαιον· ἐνίστε ὁμῶς εἰς τὴν Παράστασίν της λαμβάνει προσέτι καὶ ἄποιαν ἄλλην Διαφορὰν· καὶ ὅσαι μὲν εἶναι πεπλεγμέναι, καὶ παθητικαὶ Τραγωδίαι, πᾶρισχνοῦνται εἰς τὰ Θέατρα πάντοτε μὲ μόνου τὸν Λόγον ἐσεχουρηγμένον, ἢ καὶ εἰς μερικὰ μέρη των, κατὰ τὴν Συνήθειαν τῶν Παλαιῶν, μὲ Μῆλος, καὶ χορῆν τοῦ Χοροῦ· αἱ δὲ Ἠθικαὶ, καὶ αἱ διαλαμβάνουσαι περὶ Θεῶν, καὶ τῶν ὁμοίων, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑπὸ τῶν Νεωτέρων ὀλόκληροι παρισχνοῦνται ἡρμοσμέναι εἰς ποικίλα Μῆλη, καὶ Συμφωνίας Ὀργάνων· καὶ ἄθροιστες οἱ Ὑποκριταὶ καὶ διαλέγονται καὶ πράττουσιν εἰς ὅλον τὸ Δράμα· αἱ τοιαῦται διὰ τὴν ῥηθεῖσαν Διαφορὰν ὀνομάζονται ἰδιαίτερος καὶ Μελοδράματα.

Σατυρικὸν Δράμα.

Τὸ δὲ καλούμενον Σατυρικὸν Δράμα, συνηθίζόμενον παρὰ τῶν Παλαιῶν, διέφερε τῆς Τραγωδίας, καθὸ ἢ Ἀρχὴ του ἐγίνετο ἀπὸ Λύπας, καὶ Δάκρυα, καὶ ἐτελείωθεν ἔπειτα εἰς Γλαρότητα, καὶ Χαράν. Τινὲς θέλουσι νὰ εἶναι ἢ ἐκ Δυσυχίας εἰς Εὐτυχίαν μεταβαίνουσα Τραγωδία· πλὴν αὐτὸ εἶχεν εἰς πλείονα τὴν Διαφορὰν, καὶ ἦτον μικτόν τι ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς Τραγωδίας, καὶ Κωμωδίας, καὶ ἀπὸ Θρήνου καὶ Δάκρυα τὸ πρῶτον ἀρχόμενον, τέλος μετέβαινεν εἰς Χαράν, καὶ Κωμικοὺς Γέλωτας· καὶ ὁ Μῦθός του συνίστατο ἀπὸ Ἠράξεις Σατύρων, Ἀγροικῶν Θεοτήτων· διὰ τὸ ὅποιον ἔλαβε καὶ τὴν Προσηγορίαν νὰ λέγεται Σατυρικὸν Δράμα· καὶ Παράδειγμα τῆς Μεθόδου τῶν τοιούτων εὐρίσκεται ὁ Κύκλωψ τοῦ Εὐριπί-

δου· οἱ δὲ Νεώτεροι ἀντὶ τούτων συνηθίζουσι ἐνίστε μετὰ τὰς πολλὰς Πικθητικὰς Τραγωδίας νὰ συναρμώζωσιν κατὰ τὸ Τέλος καὶ Κωμικόν τι Δραμῆτιον, τὸ ὅποιον παρισχνοῦμενον μετὰ τὸ Τέλος τῆς Τραγωδίας, κινεῖ τὸν Γέλωτα, καὶ διασκεδάζει τὸ δικτεθειμένον Πάθος, καὶ οἱ Θεαταὶ δὲν ἀπέρχονται ἀπὸ τὸ Θέατρον βεβουδισμένοι εἰς τὴν Λύπην, καὶ τὸν Φόβον· εἶναι δὲ πολλὰ συντεθειμένα τοιαῦτα Ποιήματα διὰ τοιαύτην Χρῆσιν.

Τραγωδοποιοὶ ἄριστοι παλαιοί.

Καὶ τὰ μὲν ἀνήκοντα εἰς τὴν Τραγωδίαν ἰδίως, τοιαῦτα τινα εἶναι. Τραγωδοποιοὶ δὲ τὸ πάλαι πολλότατοι ἐχηρημάτισαν, ὡς ὑπὸ τῶν Συγγραφέων ἀνοφέρονται τὰ Ὀνόματά των. Ἄριστοι δὲ ἐγένοντο, καὶ δοκιμώτατοι ὁ Αἰσχύλος, ὁ Σοφοκλῆς, καὶ ὁ Εὐριπίδης· τοὺς ὁποίους καὶ ἡ Παλαιότης πολλὰ ἐπαινεῖ, καὶ ἀπὸ τὰς σωζομένας Τραγωδίας των φαίνονται. Τὰ Τραγικὰ Ποιήματα ἐμεταχειρίσθησαν καὶ Ἐκκλησιαστικοὶ τινες Ποιηταί, οἶον, ὁ Ἀπολληναῖος, καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος (εἰς τὸν ὅποιον ὑπὸ πολλῶν δίδεται τὸ εἰς τὸ Πάθος τοῦ Κυρίου σωζόμενον Δράμα) προσέτι δὲ καὶ ὁ Δαμασκηνός, ὅστις, κατὰ τὸν Εὐστάθιον, συνέγραψε τῆς Σωσάνης Δράμα.